

[Forsvarsministeren]

for at læse hr. Birkholms meget ordrige indlæg i Information, hvis synspunkter jo er gentaget her. Det er ikke min opgave at forsvare den tidligere regering – det tror jeg måske også nok man vil have sig frabedt – men jeg vil dog gerne pege på, at der forud for, at man gik ind i dobbeltbeslutningen i sin tid, var ikke mindre end to forespørgselsdebatter her i folketinget, to forespørgselsdebatter, hvorunder der også er blevet stillet dagsordensforslag, bl.a. fra det parti, som hr. Birkholm repræsenterer, og det var et dagsordensforslag, der blev stemt ned af et meget stort og stærkt flertal dengang.

Birkholm (VS):

Hvis man nu tillader sig at drage disse forespørgselsdebatter ind i diskussionen, skal jeg gøre opmærksom på, at ved disse forespørgselsdebatter blev der fra regeringens, den daværende forsvarsministers, side for den første forespørgselsdebats vedkommende henvist til, at der endnu ikke var noget som helst grundlag for at diskutere spørgsmålet om dobbeltbeslutningen her i folketinget. I den anden forespørgselsdebat, som fandt sted 2 uger før dobbeltbeslutningen blev truffet, var det i realiteten allerede alt for sent at diskutere noget som helst i folketinget, og socialdemokratiet kom ikke igennem med sit ønske om at få dobbeltbeslutningen udsat. Jeg finder det fuldstændig arrogant af forsvarsministeren at komme her og henvise til disse to forespørgselsdebatter, som ikke ændrer noget som helst ved billedet af, at det parlamentariske demokrati har været sat fuldstændigt ud af spillet i forbindelse med indgåelsen af dobbeltbeslutningen. Det var dog det værste.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 202

3) Til *forsvarsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvad kender ministeren til de fælles overvejelser mellem regeringen og de NATO-allierede om regeringens forbliven eller afgang som reaktion på folketingsflertallets forsvarspolitiske beslutninger, som ministeren for offentlige arbejder beskrev i en artikel i Sjællands Tidende den 30. juli 1983, og

som nu sidst med næsten samme ord er blevet beskrevet af formanden for folketingets forsvarsudvalg, Poul Emmert Andersen, på centrum-demokraternes landsmøde?«

Skriftlig begrundelse

I en svarartikel til mig i Sjællands Tidende og andre af venstrepressens blade den 30. juli 1983 fortalte ministeren for offentlige arbejder, at spørgsmålet om regeringens forbliven eller afgang som reaktion på folketingsflertallets afgørelser om dansk sikkerhedspolitik ville blive overvejet internt og med vore allierede. Ministeren besvarede her bl.a. spørgsmålet om, hvor længe regeringen ville blive siddende trods vedtagelser, der gik dens sikkerhedspolitiske linje imod, med ordene: »Man kan ikke i længden forblive i et samarbejde – endsige i en alliance – med mindre man er villig til at bære sin del af byrderne derved. Ud fra dette ufravigelige grundlag vil vi i enhver situation træffe den afgørelse, som bedst tjener det danske forsvaret. Hvis vi stilles i nye pressede situationer, vil vi internt og med vore allierede overveje, hvilken disposition der bedst gavner dette formål.

Finder vi, at vi i situationen kan opnå det bedst mulige for Danmark ved at gå af, så går vi. Kommer vi derimod til det resultat, at udskrivning af valg eller tilbagetræden kun yderligere vil skade Danmarks sikkerhed og anseelse, ja, så bliver vi selvfølgelig siddende.«

Hvis spørgsmålet om den danske regerings forbliven eller afgang virkelig forhandles med NATO som hævdet af ministeren for offentlige arbejder og formanden for forsvarsudvalget, er der tale om afgivelse af dansk suverænitet i et helt uønsket omfang.

Hvis regeringen vil fjerne den ubehagelige mistanke om, at noget sådant finder sted, må man følgelig ikke alene dementere eller bortforklare Emmert Andersens udtalelser, men også det svar, ministeren for offentlige arbejder gav på mit spørgsmål så tidligt som den 30. juli 1983.

Der har været rigelig tid til at dementere sidstnævnte udtalelser – som nøje svarer til Emmert Andersens – men det er aldrig sket.

Indtil et – i givet fald stærkt forsinket – dementi fremkommer, må man vel gå ud fra, at Emmert Andersens og ministeren for of-